

POSTANOWIENIE Z DNIA 27 LIPCA 2012 R.

KSP 8/12

Przewodniczący: sędzia SN Andrzej Siuchniński (sprawozdawca).

Sędziowie SN: Henryk Gradzik, Pzemysław Kalinowski.

Sąd Najwyższy – Izba Karną w sprawie skargi A. B. na przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym w związku ze złożonym przez niego wnioskiem o zbadanie z urzędu swej właściwości do rozpoznania skargi na przewlekłość postępowania przygotowawczego, prowadzonego przez Prokuraturę Rejonową, sygn. akt 2 Ds. (...), po rozpoznaniu sprawy na posiedzeniu, bez udziału stron, w dniu 27 lipca 2012 r.,

postanowił: skargę A. B. pozostawić bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

A. B. pismem z dnia 14 czerwca 2012 r. wniósł skargę na przewlekłość postępowania, żądając stwierdzenia bezczynności Sądu Apelacyjnego w związku z wniesionym przez skarżącego wnioskiem z dnia 9 stycznia 2012 r. o zbadanie z urzędu właściwości Sądu do rozpoznania skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przygotowawczym, prowadzonym przez Prokuraturę Rejonową, sygn. akt 2 Ds. (...). Ponadto skarżący wniósł o zasądzenie od Skarbu Państwa sumy pieniężnej w wysokości 20 000 złotych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przepis art. 3 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki

(Dz. U. z 2004 r. Nr 179, poz. 1843 z późn. zm.) określa rodzaje postępowań, w których ich stronom przysługuje uprawnienie do wniesienia skargi na przewlekłość postępowania. W tym katalogu nie zostało jednak wymienione postępowanie o naruszeniu prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki. Implikuje to stwierdzenie, że w takim postępowaniu skarga tego rodzaju nie przysługuje (por. postanowienie SN z dnia 16 czerwca 2005 r. KSP 5/05, OSNKW 2005, z. 9, poz. 88 oraz postanowienie z dnia 29 września 2005 r. KSP 8/05, OSNwSD 2005, poz. 132). Tym bardziej też w katalogu postępowań, których może dotyczyć skarga na przewlekłość, nie znalazła się działalność sądu, związana z wnioskiem o dokonanie czynności z urzędu, o którym mowa w art. 9 § 2 k.p.k.

W związku z tym skargę A. B. należało pozostawić bez rozpoznania, co przesądza również o bezprzedmiotowości kwestii opłaty stałej od skargi, określonej w art. 17 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.